

ANI TUHLE VĀ•LKU NEVYHRAJĀ• - 1

ĀšterĀ½, 16 srpen 2016

Od dob úsvitu moderních vĀ•kĀ• hrají v dĀ•jinách Evropy hlavní role Ā•ím (Itálie), Frankové, tedy dnes Francie, a Germáni, dnes NĀ•mecko. Zvlá•tní postavení pak má Anglie. Je v logice dĀ•jin, Ā•e ka•ždá z tĀ•chto pevninských mocností se pokusila pĀ•etvoĀ•it Evropu k obrazu svému.

V na•amĀ•ti uvízlo NĀ•mecko jako poĀ•adatel nejvĀ•t•ních lidských jatek v EvropĀ• spí•e díky t v minulosti si musel ka•ždý vojenský a politický vrahoun najít dostatek lidí, kteĀ•mí by tohle zabíjení udĀ•lali pĀ•knĀ• „ruĀ•nĀ•“. Teprve moderní doba dokázala vyvrĀ•Ā•ovat lidi prĀ•myslovĀ•, coĀ• vyuĀ•il jeden z nejprĀ•myslovĀ•j•ních států svĀ•ta - NĀ•mecko. Oni ani staĀ•mí Ā•ímané ani katolíci a protestanti za tĀ•icetileté války ne tyhle technické moĀ•nosti a Napoleon, aĀ• na gilotinu, taky ne, Ā•e. Ka•ždá doba také vyuĀ•ívá ke svému pokusu podman si své okolí nĀ•jakou ideologií. Francký král Karel Veliký pouĀ•il kĀ•mesĀ•anství, Napoleon filosofii Voltaira, z jehoĀ• my•lenek vznikla Deklarace práv Ā•lovĀ•ka a obĀ•ana, která skonĀ•ila obludným masakrem statisícĀ•, a válkou v celé EvropĀ•. Fridrich II. Veliký, od jehoĀ• smrti uplynulo 12. ledna 2014 300 let, coĀ• NĀ•mecko slavilo poĀ•ádáním tĀ•mí ; výstav o jeho „velikosti“, vyzdvihl my•lenku vytvoĀ•ení velkého NĀ•mecka na základĀ• pĀ•esvĀ•dĀ•eni nadĀ•azenosti germánské rasy, z Ā•ehoĀ• vznikla my•lenka pangermanismu. A z té zrcadlovĀ• my•lenka panslavismu. My•lenka pangermanismu stvoĀ•ila pĀ•edstavu „nadĀ•lovĀ•ka“ a „nadnároda“, viz napĀ•m. Rajmun HabĀ•mina: „NadĀ•lovĀ•k a nadnárod“, r. 1946. To zase vedlo k rozpoutání 1. a 2. svĀ•tové války, v kterých byli NĀ•mci porĀ•eni a my•lenka nĀ•meckého nacionálního socialismu zdiskreditována. To v•skan;ak neznamená, Ā•e by padla my•lenka na vytvoĀ•ení Nové Evropy. Tentokrát v•skan;ak mírovou cestou a za spolupráce dĀ•míve proti sobĀ• nebo spolu válĀ•ících státĀ•. My•lenka jistĀ• zajímavá a zdánlivĀ• kladná, která v•skan;ak nemá, jak se dnes ukazuje, dobré Ā•me•není ani v tomto stylu. Nápadu se opĀ•t zmocnily politické síly vyznávající my•lenku „vybraných elit“, coĀ• je společné nacismu a komunismu, ale i dne•nímu intelektuálnímu etablimentu snícím u vytvoĀ•ení sjednocené Evropy. Ekonomickým a kulturním vývojem se po mnoha letech mlĀ•ení najednou ukázalo, Ā•e je zde jediný moĀ•ný vedoucí stát Evropy NĀ•mecko. To, které si tuto úlohu dlouho odpíralo a má k ní nechuĀ•. Dal•í realitou je, Ā•e nechuĀ• pĀ•enechat Ā•m Evropy v nĀ•meckých rukách má v sobĀ• nepĀ•ekonatelnĀ• zakoĀ•enĀ•nou vĀ•t•nina „zbytku“ Evropy. Merkelová, která se stala „jakoby náhodou“ skutečným vládcem Evropy, opustila pokus vládnout v EU demokraticky. V krizi vytvoĀ•ila duo Merkozy + bankĀ•mí z ECB. StejnĀ• to nefunguje. Co má tedy v této situaci Merkelová dĀ•lat? Musí hledat dal•í spojení. MoĀ•nými spojenci jsou Itálie ‐ vĀ•dy v•skan;ak obojetná, v první svĀ•tové válce bojující na stranĀ• Anglie, v druhé na stranĀ• NĀ•mecka a dnes se potácející v krizi. Zbývá tedy Francie, bohuĀ•el s národní politickou tradicí „vĀ•dy proti Bo•m“. Pak uĀ• jsou jen houfy malých státĀ•, které ov•em vĀ•t•ninou v duchu NĀ•mce nesná•ejí, a to nejen od dvou posledních válek, které NĀ•mci rozpoutali. StaĀ•í se podívat na zábĀ•ry demonstrací z Ā•ecka, Itálie, Portugalska, Chorvatska, Finska, Irska ale i MaĀ•arska atd. ‐ tedy obyvatel ze zemí, kterým uĀ• na zachování pĀ•átelské „tváĀ•e“ vĀ•Ā•i NĀ•mecku nezáleĀ•. Také proto, Ā•e NĀ•mčĀ•m docházejí peníze, Ā•e ano?!? RĀ•zné volby a referenda o EU, prosazované hlavnĀ• NĀ•meckem jeho fámulusem a po•tíva•em Francií) ukazují silnou averzi proti sjednocené EvropĀ• pod nĀ•meckým praporem. (Za dvacet let se budou v•skan;ichni divit, jak to, Ā•e to tehdy lidé nepoznali.) Merkelová jako pĀ•edstavitel sebevĀ•domého NĀ•mecka ví od začĀ•tku, Ā•e potĀ•ebuje partnera. Ka•ždá sranda nĀ•co stojí. Tohle sice není válečné stĀ•etnutí, ale je to ekonomická válka. Na euro a sou•asnĀ• ekonomické politice EU výraznĀ• vydĀ•lává pouze NĀ•mecko (a my jako jeho subdodavatel) a pár „severských státĀ•“, vĀ•t•nina ostatních stra•livĀ• trátí. Jak Ā•ekl francouzský ekonom Nicholas Verón: „Jedno euro uloĀ•ené v Ā•ecké bance nemá stejnou hodnotu jako jedno euro spravované •panĀ•lskou bankou.“ Já bych dodal: „A uĀ• vĀ•bec ne takovou, jakou má euro uloĀ•ené v nĀ•mecké bance!“ Zatímco Itálie a Ā•ecko platí za pĀ•jĀ•ky gigantické úroky, kupují finanĀ•níci nĀ•mecká eura - maskovaná jako dluĀ•ní úpisy - za záporné úroky! Hledají jediné skutečnĀ• platící peníze, „nĀ•mecká“ eura ‐ ve skuteĀ•nosti tajně D-marky. Ka•ždý stát nebo ekonomická moc, která se snaĀ•í ovládnout, protoĀ•e je to v jejím nejvlastnĀ•j•ním zájmu, místní ekonomický prostor, musí mít peníze a spojení. Za 1. svĀ•tové války se NĀ•mci omylem domnívali, Ā•e si vystaĀ•í se svými a rakouskými penĀ•zi a prĀ•myslem a s Tureckem. Výsledkem bylo, Ā•e ke konci války si hladoví nĀ•meĀ•tí voĀ•ci obvazovali rány papírovými obvazy (odtamtud máme dne•ní papírové kapesníĀ•ky) a v NĀ•mecku vypukl nevídaný hlad a bída. Podle nĀ•meckých údajĀ•, které se Ā•asto snaĀ•í problém hladu svalit na Británii, stála „blokáda“ NĀ•mecka - Ā•ti nedostatek potravin po zhroucením válečného systému a odchodu vĀ•t•niny muĀ•Ā• na fronty - za první svĀ•tové války stálo jen NĀ•mecko 800 tisíc aĀ• jeden milion Ā•ivotĀ•! Pokus vojensky ovládnout Balkán, Rusko, Francii atd. a vytvoĀ•it velké NĀ•mecko, skonĀ•il na naprostém vyĀ•erpání zdrojĀ• a penĀ•z. Hitler tohle dobĀ•e pochopil a nacismus a 2. svĀ•tová válka byla od začĀ•tku vládou a válkou lupi•skou. PodobnĀ• jako bol•evismus. Nacisté nejprve sebrali ve•kerý majetek Ā•idĀ•m, jedné z nejbohat•ích vrstev společnosti. PĀ•mí zbrojení nacisté stát obrovsky zadluĀ•ili, neboĀ• uvaĀ•ovali, Ā•e kdyĀ• vyhrají, tak dluhy platit nebudou prohrají, tak také ne. Obsazení Rakouska a hlavnĀ• Ā•ESR a ka•ždý dal•í územní výboj byly doprovázeny státnĀ• organizovanou zlodĀ•jnou do té doby nebývalých rozmĀ•rĀ•. Státní poklady, zlato z bank, peníze a majetky nepĀ•átel, a to jak státĀ•, tak jednotlivĀ•, byly ukradeny a mĀ•na obsazených státĀ• znehodnocena. V•skan;e pokračovalo aĀ• do vytvoĀ•ení otrokáĀ•ského Ā•ádu „porobených“, se zdánlivĀ• nekonečným množstvím „lidského materiálu na jednu pouĀ•ití“. TakĀ•e krádeĀ• to byla dĀ•kladná. PĀ•esto hledali nacisté zoufale nĀ•jaké spojení. Na•li v•skan;ak jen kolaboranty. A spojení z nouze - italské fa•isty. Ti je nakonec stáli daleko více •kod na materiálu, ztrátách voĀ•Ā• a úsilí, než pĀ•inesli. Japonci byli kamarádi jen na oko. NĀ•mecko - vyĀ•erpané lidsky, ale hlavnĀ• finan•nĀ• a surovinovĀ• - pĀ•mes ve•skan;keré nad•skan;eni NĀ•mčĀ• pro nacistickou my•lenku a nevída

pracovní a válečné nasazení všech lidských sil, nakonec podlehl. Došel peníze, materiál a lidi. Německo, dnes demokratické, se ptá otázkou: Kdo s námi půjde budovat "Spojené státy evropské"? A hlavně kdo to zaplatí?! The Economist napsal: "V jistém smyslu jsou teď Němci v pozici trvalého presidenta Unie." Přiveďme z newspeaku do obyčejné češtiny: Merkelová je ve skutečnosti faktickým absolutistickým presidentem Unie. Jistě se Merkelová nechystá válčit. Není šílencem, dvakrát porážky stáčí. Navíc má Německo uvnitř sama "pátou kolonu"; muslimů, o které neví, co udělá. Jediný skutečný "přítel", Francie, je papírový tygřem. Všichni to vědí. Jen EU a eurohojeďmi dělají, že ne. Jak řekl její jmenovaný ekonom Véron: "Lidé Evropy ji Německo a Francii za rovnocenné nepovažují. Pro Francouze (dodejme že je víc pro Merkelovou) však tato iluze dělá problém." V diskusi kolem senzačního interview, které podala Merkelová vybraným - ať provázeným - deníkem, se však vyjádřila jasně. Také reakce na tento rozhovor jsou typické: Merkelová ostatně "silně" prohlásila: "Jednu věc chci naprosto jasně říci: všechny relevantní politické strany v Německu jsou naprosto zavázány projektu Evropské unie. Budej by nebyly. Všechny dobře vědí, že Německo je nejvýznamnějším příjemcem výhod zavedení eura a má svoje i unijní zákony nastavené tak, aby maximálně chránily jeho trh a jeho firmy. Ostatní nemají sílu to změnit. Po podepsání Lisabonské smlouvy ani teoretickou. VÁCLAV VLK ST.pokračování zítra